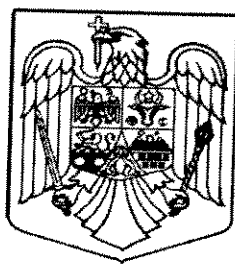




*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA



**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 1033

din 15 noiembrie 2012

Prin adresa nr. DCL/840/09.11.2012, Departamentul constituțional legislativ din cadrul Administrației prezidențiale s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând exprimarea unui punct de vedere asupra oportunității intrării în vigoare a Legii privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

Totodată, prin adresa nr. 1/6245/C din data de 31.10.2012, Tribunalul București s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând evaluarea impactului pe care proiectul de lege privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Pl-x nr. 436/2012) îl va avea asupra resurselor umane și materiale ale Tribunalului București.



**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

Analizând solicitările Administrației Prezidențiale și Tribunalului București, precum și propunerea legislativă privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele aspecte:

Propunerea legislativă privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă a fost transmisă anterior Consiliului Superior al Magistraturii spre avizare de către Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului României.

Prin Hotărârea nr. 822 din 8 octombrie 2012, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a avizat favorabil, cu observații, proiectul de act normativ menționat.

Ulterior, în cadrul dezbaterilor parlamentare, propunerea legislativă a fost amendată, forma trimisă spre promulgare suferind o serie de modificări față de forma transmisă Consiliului Superior al Magistraturii în vederea avizării.

Principalele modificări față de forma avizată au vizat următoarele aspecte:

A fost eliminată Secțiunea a 2-a „Modificarea și completarea unor acte normative în materie contravențională și electorală”, cu excepția dispoziției privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, precum și Secțiunea a 3-a „Dispoziții privind restituirea unor taxe”.

De asemenea, Secțiunea a 2-a a formei transmise spre promulgare vizează modificarea și completarea unor acte normative în materie contravențională și în materia contenciosului administrativ și fiscal.

În prezent, potrivit normelor de competență prevăzute atât de Legea nr. 554/2004, cât și de alte circa 140 de acte normative, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție se confruntă cu un volum foarte mare de activitate, aflat în continuă creștere din anul 2006.

În aceste condiții, prin scoaterea din competența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a anumitor tipuri de cauze, care nu ridică probleme complexe de interpretare a legii, dar care, prin numărul foarte mare, încarcă în mod excesiv activitatea Secției,



**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

se urmărește realizarea rolului constituțional al acestei instanțe în asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

În acest sens, în acord cu principiul constituțional înscris în art. 126 alin. (3) din Constituție, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție este de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești. De asemenea, conform dispozițiilor art. 97 din Noul Cod de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție își exercită rolul unei veritabile instanțe de casație.

Cu privire la modificarea art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în sensul ca valoarea ce determină competența tribunalului sau curții de apel să crească de la 1.000.000 lei, cum se stabilise prin legea de punere în aplicare a Codului, la 3.000.000 lei, și care inițial prin lege fusese fixată la 500.000 lei, diferența de valoare nu reprezintă un element de care să se țină seama în stabilirea complexității unei cauze, complexitatea fiind determinată de obiect, iar nu de valoare.

Tot în materia contenciosului administrativ, se abrogă punctul 2 al articolului 54 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, renunțându-se la criteriul nivelului autorității publice de la care emană actul.

Aceste modificări se impun având în vedere rolul tradițional fundamental, constituțional și legislativ al Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca Jurisdicție Supremă, de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii prin promovarea unei jurisprudențe unitare de natură a înlătura divergențele existente în propria sa practică, precum și în practica celorlalte instanțe judecătorești, prin utilizarea mecanismelor legale și procedurale existente.

Nu poate fi primită susținerea conform căreia, având în vedere normele de competență alternativă, un procent considerabil de litigii vor fi deduse judecătii instanțelor de la sediul autorității emitente și că, având în vedere faptul că toate autoritățile centrale își au sediul în Municipiul București, aceste dosare ar reveni unei singure instanțe, respectiv Tribunalului București, în condițiile în care **inclusiv instanța de la domiciliul reclamantului este competentă să soluționeze litigiul.**

Prin modificările operate asupra Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici,



**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, Legii cetățeniei nr. 21/1991, Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente s-a urmărit ca litigiile care, potrivit criteriului legal, erau de competența curților de apel în primă instanță, cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, să fie trecute în competența tribunalului, cu recurs la curtea de apel.

Prin art. 15 al legii a fost introdusă prevederea conform căreia, „În aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în recurs, cererile și concluziile părții, persoană juridică, pot fi formulate și susținute de către reprezentantul legal al acesteia sau de către persoana desemnată de acesta, dacă este licențiată în drept.”

Această dispoziție are în vedere acordarea posibilității pentru alte instituții sau organisme decât societățile de avocatură, care au angajați persoane licențiate în drept, de a reprezenta în instanță instituția din cadrul căreia fac parte, în lipsa unei reprezentări legale. Altfel, instanțele judecătorești și parchetele, cabinetele notariale, cabinetele executorilor judecătorești sunt puse în situația de a-și angaja un apărător în vederea reprezentării în instanță, în toate situațiile în care conducătorul instanței, parchetului, etc. nu se poate prezenta personal. Dacă s-ar admite ideea contrară textului de lege, deși instanțele, parchetele, cabinetele notariale etc., au în cadrul lor persoane care dețin o temeinică pregătire juridică, acestea nu pot fi mandatate să formuleze apărări în numele instituției în care își desfășoară activitatea.

În contextul în care toate resursele financiare disponibile trebuie concentrate pentru ca instanțele și parchetele să funcționeze în cele mai bune condiții după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, iar prioritatea ar fi aceea de a se suplimenta schemele de personal cu judecători, procurori și grefieri, textul Codului de procedură civilă, dacă nu ar fi amendat așa cum s-a făcut prin Legea de degrevare, ar impune angajarea de consilieri juridici la toate instanțele,



**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

[REDACTED] [REDACTED]
parchetele, cabinetele notariale etc. sau angajarea de avocați pentru fiecare litigiu în parte, ceea ce, cel puțin în privința instanțelor și parchetelor, ar presupune angajarea de cheltuieli suplimentare din bani publici.

Având în vedere prevederile alin. (4) al art. 27, care dispune că dosarele se trimit pe cale administrativă, considerăm că nu poate fi vorba despre o prelungire a duratei de judecată, de natură a determina o încălcare a duratei rezonabile a procesului civil, nefiind incidente perioadele de timp pe care o hotărâre de declinare a competenței, inclusiv motivarea acesteia, le presupun.

Mai mult chiar, scoaterea de pe rol pe cale administrativă nici nu mai presupune a se aștepta până la termenul de judecată acordat, uneori situat la un interval important de timp față de data la care va intra în vigoare legea (unele dosare având termene în 2013, iar la Înalta Curte de Casație și Justiție chiar și în 2014), astfel că susținerea Tribunalului București în sensul că se va prelungi durata judecății nu are argumente convingătoare.

Cu referire la **aspectele de neconstituționalitate** invocate de Tribunalul București, se rețin următoarele aspecte:

Legea privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă are următoarea structură:

Capitolul I, Secțiunea 1 – *Modificarea și completarea Codului de procedură penală* are 2 articole, primul articol având 19 puncte, art.2 conținând dispoziții tranzitorii. Or, așa cum este cunoscut, atât aprobarea Codului de procedură penală, cât și a legilor de modificare a acestor norme aparține Senatului, ca primă cameră sesizată și Camerei Deputaților, ca și cameră decizională.

Secțiunea a 2-a a Capitolului I – *Modificarea și completarea unor acte normative în materie contravențională și în materia contenciosului administrativ și fiscal* are un număr de 12 articole, din care numai unul (art. 4) se ocupă de modificarea limitei valorice în funcție de care se stabilește competența instanței în materia contenciosului administrativ. Majoritatea dispozițiilor se referă la



*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] alte legi și ordonanțe, a căror competență de aprobare și modificare în calitate de primă cameră sesizată aparține Senatului, iar votul decizional aparține Camerei Deputaților.

Printre acestea se află și modificări ale Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, lege care a fost adoptată de Parlament în aceeași procedură, respectiv Senat – primă Cameră sesizată și Camera Deputaților – Cameră decizională, competență care este aplicabilă și în ceea ce privește Codul de procedură civilă, în întregul lui.

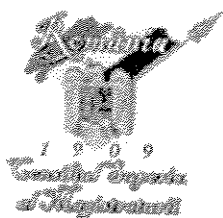
De asemenea, Capitolul II, denumit „Dispoziții privind pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă” conține, în integralitatea lui, dispoziții privind pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010, care au statutul unor norme tranzitorii, ce trebuie să aibă același regim de dezbateră și aprobare parlamentară ca și Codul însuși și ca și Legea de punere în aplicare a Codului de procedură civilă, care, așa cum s-a arătat, au urmat exact procedura în care a fost aprobată prezenta lege, respectiv Senat – primă cameră sesizată și Camera Deputaților – cameră decizională.

În consecință, în situația în care **un singur articol** din Legea privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă se referă la Legea contenciosului administrativ, iar restul legii trebuie să urmeze același regim parlamentar pe care l-a urmat Legea de punere în aplicare a Codului de procedură civilă, nu există nicio nelegalitate în procedura parlamentară urmată.

În plus, dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. k) și lit. l) din Constituția României prevăd obligativitatea reglementării prin lege organică a unor domenii speciale cum este contenciosul administrativ și, respectiv, organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești.

Reglementările supuse schimbării au fost determinate de necesitățile practice ale bunei funcționări a justiției, pentru repartizarea judicioasă a volumului de activitate pe instanțe, în condițiile în care nu sunt afectate constituțional legile de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești și de contencios administrativ.

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența de soluționare și procedurile de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Alineatele (4) și (5) ale aceluiași articol



*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ierarhizează normele de funcționare ce trebuie adoptate prin lege organică: componența Înaltei Curți de Casație și Justiție și înființarea instanțelor specializate în anumite materii.

În interpretarea sistematică a normei constituționale, numai modificările acestor dispoziții sunt de natură a afecta caracterul fundamental al instituției.

Potrivit art. 75 din Constituție, Camera Deputaților este prima cameră sesizată pentru proiecte de legi privind legile organice – respectiv legea contenciosului administrativ și legile de organizare judecătorească [art. 73 lit k) și l)].

Schimbarea limitei valorice în raport de care se stabilește competența instanțelor judecătorești nu reprezintă o modificare care să restructureze organic legile în discuție, deci prevederile art. 75 teza I nu sunt incidente în cauză.

În acest sens, atât Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și Consiliul Superior al Magistraturii și Ministerul Justiției au interpretat prevederile art. 75 din Constituție în sensul că dispozițiile modificatoare ce privesc competența de soluționare a litigiilor de către instanțele judecătorești nu sunt de natură a afecta constituționalitatea actului normativ supus modificării, decât în condițiile atribuirii de către însăși Constituție a competențelor materiale unei anumite instanțe. Este cazul normelor de competență materială prin care se reglementează instanța căreia îi revine obligația soluționării anumitor cauze (ex. art. 72, art. 96, art. 109 din legea fundamentală).

De altfel, după cum rezultă din dispozițiile art. 75 alin. (1) teza finală din Constituție, regula o reprezintă depunerea proiectelor de legi sau propuneri legislative la Senat, ca primă Cameră sesizată, Camera Deputaților fiind forul decizional. Camera Deputaților este primă Cameră sesizată doar în cazurile strict și limitativ determinate de legea fundamentală, respectiv în cazurile limitativ prevăzute în mod expres la art. 75 alin. (1) prima teză.

Această procedură a fost considerată ca fiind cea legală și de către Consiliul Legislativ, după cum rezultă din avizul referitor la propunerea legislativă privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

În concluzie, Legea privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă



*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
răspunde în aceeași măsură cerințelor de legalitate și oportunitate, astfel încât se impune intrarea ei în vigoare.

În ceea ce privește **evaluarea impactului** pe care Legea privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă îl va avea asupra resurselor umane și materiale ale Tribunalului București, prin transbordarea unui număr de cauze în materia contenciosului administrativ, de la instanța superioară, Curtea de Apel București, la Tribunalul București, în conformitate cu datele furnizate de Biroul Statistică judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, la data de 01 noiembrie 2012, pe rolul Curții de Apel București, era înregistrat un stoc de 4057 de dosare în materia contenciosului administrativ și fiscal – stadiu procesual fond.

Prin adresa Curții de Apel București nr. 2/16269/C din data de 13 noiembrie 2012, se arată că Secția de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel București ar urma, în considerarea modificărilor legislative, să fie degrevată cu aproximativ 29% din cauzele nou intrate. În consecință, față de stocul de dosare pentru tribunale (în special pentru Tribunalul București), aceasta va însemna o creștere cu 29% din numărul de dosare menționat, dosare care sunt în prezent pe rolul Curții de Apel București (circa 1000 de dosare), în materia contencios administrativ și fiscal – stadiu procesual fond.

Punctual, referitor la actele normative speciale, conform datelor statistice, în perioada 01.01.2011 – 05.11.2012, pe rolul Curții de Apel București – Contencios administrativ și fiscal, au fost înregistrate un număr de 52 de cauze - litigii privind funcționarii publici și un număr de 563 de cauze având ca obiect constatare calitate lucrător al securității.

Pe de altă parte, este nefiresc să fie judecat de instanța supremă orice funcționar public în litigiile rezultate din raporturile de muncă, după cum accesul la propriul dosar și desconspirarea securității nu reprezintă pricini de o asemenea complexitate încât să nu poată fi judecate în recurs de curțile de apel; litigiile privind recunoașterea calității de eroi martiri sau de luptători ce au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 sau deciziile Comisiei superioare de evaluare a persoanelor cu handicap ori organizarea profesiei de arhitect nu sunt de natură a fi aduse înaintea Înaltei Curți de Casație și Justiție, atâta timp cât, fără a nega importanța socială a acestora,



*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nu comportă decât stabilirea unor situații de fapt.

Este de relevat oportunitatea schimbărilor de competență propuse, știut fiind că Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție acordă prim termen de judecată în litigii pentru care legea impune urgență în luna iunie 2014.

Consiliul Superior al Magistraturii a fost preocupat de efortul preluării de către Tribunalul București a volumului de dosare. În procedura de redistribuire a posturilor de judecător, care este în curs de finalizare, s-a propus alocarea mai multor posturi de judecător Tribunalului București, urmând ca această instanță să fie avută în vedere cu prioritate și la repartizarea celor 150 de posturi de judecători cu care se va majora numărul total de posturi în instanțele judecătorești, conform Hotărârii de Guvern nr. 1056/2012 pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției. Totodată, preocupările s-au focalizat și pe înființarea în cel mai scurt timp a Tribunalului specializat pentru insolvență și litigii între profesioniști, care va prelua peste 68.000 de cauze din cele existente pe rolul Tribunalului București.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) din Constituție și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, precum și ale art. 13 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Intrarea în vigoare a Legii privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este deosebit de oportună pentru întreg sistemul judiciar.



**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

Art. 2 – Hotărârea se comunică Administrației prezidențiale - Departamentul constituțional legislativ și Tribunalului București.

Data în București, la data de 15 noiembrie 2012

**PRESEDINTE
JUDECĂTOR ALINA NICOLETA GHICA**

